

©มกราคม 5 2561 Revive Israel

ช่วยเราสร้างสตูดิโอใหม่!

ตอนนี้เรากำลังตื่นเต้นในการสร้างสตูดิโอใหม่อันสวยงาม และทำโชว์ “รีไวฟไลฟ์” โปรดมีส่วนกับเราในการทำสิ่งนี้ให้เกิดขึ้น

หากคุณต้องการได้ยินเรื่องนิมิตเกี่ยวกับสตูดิโอและโชว์ของรายการจากอาจารย์อาร์เซอร์ อินเทรเตอร์ และรอน แคนเทอร์ กตตรงนี้เลย

<https://youtu.be/wo9kEjWYY3w>

การวางใจพระเจ้า

โดยรอน แคนเทอร์ (Ron Cantor)

เราเห็นการเปลี่ยนแปลงในตัวอับราฮัมอย่างมากจากบทที่ 12 ในพระธรรมปฐมกาลถึงบทที่ 13 บทที่ 12 อับราฮัม(อับราม)เดินทางไปอียิปต์เพราะการกันดารอาหาร ณ ที่นั่นเขาตระหนักว่าชีวิตเขาอยู่ในอันตราย ภรรยาของเขา ซาราห์เป็นคนมีเสน่ห์ดึงดูด เขาคิดว่าถ้าฟาโรห์รู้ว่าเขาทั้งคู่แต่งงานกันแล้ว ฟาโรห์ก็จะฆ่าอับรามและเอาซาราห์ไป เขาจึงปิดบังความจริงจากฟาโรห์ว่าเขาทั้งคู่แต่งงานกัน

มันน่าประหลาดใจที่ตอนนั้นอับรามอ่อนแอในความเชื่อ เขายอมให้ภรรยาของเขาาร่วมเตียงกับฟาโรห์ และอันที่จริงเขาก็รวยจากการกระทำนั้น

เนื่องจากฟาโรห์คิดว่าเขาทั้งคู่เป็นพี่น้องกันดังนั้นฟาโรห์นอกเหนือจากจะไม่ฆ่าอับราฮัม แต่ยังอวยพรเขาด้วยแกะและวัว ลาตัวผู้ตัวเมีย ทาสชายหญิง และอูฐ (ปฐมกาล 12:16)

แต่กระนั้นพระหัตถ์ของพระเจ้าก็อยู่เหนืออับรามแม้แต่ในเวลาอ่อนแอ พระเจ้าปกป้องเขาทั้งคู่ ภัยพิบัติตกแก่บ้านของฟาโรห์เพราะเขาเอาภรรยาของชายอื่นมา ฟาโรห์จึงให้อับรามออกไปพร้อมภรรยาและสิ่งสารพัดที่ได้ให้เขาไปแล้ว

ในบทที่13 อับราฮัมมั่งคั่งขึ้นไปอีก เขาเริ่มมองเห็นว่าสิ่งที่มาจากพระเจ้ามีความเป็นรูปธรรมมากขึ้น เขาเริ่มตระหนักว่าพระพรในชีวิตของเขาเป็นสิ่งเหนือธรรมชาติ และเขาเรียนรู้ที่จะวางใจพระเจ้า

ต่อมามีความขัดแย้งเกิดขึ้น คนงานของเขาและโลหซึ่งเป็นหลานชายทะเลาะวิวาทกัน อับรามจึงพูดกับโลหว่า “เราอย่าวิวาทกันเลย อย่าให้คนเลี้ยงสัตว์ของเจ้ากับคนเลี้ยงสัตว์ของเราวิวาทกัน เพราะเราเป็นญาติสนิท ที่ดินทั้งหมดอยู่ตรงหน้าเจ้ามีโซหรือ จงแยกไปจากเราเถิด ถ้าเจ้าไปทางซ้าย เราก็จะไปทางขวาหรือเจ้าจะไปทางขวาเราก็จะไปทางซ้าย”ปฐมกาล 13:8

อับรามมาถึงจุดที่เข้าใจพระพรและความโปรดปรานของพระเจ้า เขาเริ่มเป็นเพื่อนของพระเจ้า เขารู้ว่ามันไม่สำคัญว่าโลหจะเลือกพื้นที่ไหน เพราะพระพรของพระเจ้าอยู่กับอับราม โลหเลือกพื้นที่เขียวชอุ่มใกล้เมืองโสดม มันไม่สำคัญกับอับราม เพราะพระเจ้าเป็นผู้อำนวยพร ดังนั้นยังงั้นเขาก็จะได้รับพร

ตอนที่ผมเริ่มเข้าร่วมพันธกิจเมื่อ30ปีที่แล้ว มีผู้ปกครองด้วยกันอีกท่านหนึ่งต่อหน้าผม เขาจะหาทางทำให้ผมอับอายในที่สาธารณะ เขาคิดว่าเรากำลังแข่งขันกัน จนกระทั่งวันหนึ่งมีการเปลี่ยนผู้นำอาวุโส เขายังจ้องจะขัดขาผม ในที่สุดผมกำลังจะต่อว่าเขา เมื่อผมได้เล่าให้พี่เลี้ยงฟัง พี่เลี้ยงบอกว่า “โซ คุณจะทำอย่างนั้นก็ได้ หรือคุณจะทำอธิษฐานและอดอาหารเพื่อเขาก็ได้”

อ้อ! นั่นไม่ใช่สิ่งที่ผมอยากได้ยิน เป็นอันชัดเจนว่าพระเจ้าเรียกผมให้ดำเนินบนถนนที่ต่ำกว่า ผมถ่อมตัวลงและให้เกียรติเขา อธิษฐานและอดอาหารเพื่อพระเจ้าจะอวยพรเขา ภายใต้อันส้นจากนั้นเขาออกไปจากพันธกิจไปเลย ตราบเท่าที่ผมยังรู้สึกขุ่นเคืองและจัดการทุกอย่างด้วยมือตัวเอง มีปัญหาที่ยังคงดำรงอยู่ ในนาที่ที่ผมเริ่มอธิษฐานเผื่อเขา พระเจ้าก็แก้ปัญหา และในปีถัดมาพระเจ้าก็รื้อฟื้นความสัมพันธ์ระหว่างผมกับเขา

ผมมาถึงจุดที่ตระหนักว่าหากผมถ่อมตัวและวางใจพระเจ้า ไม่มีใครจะรังแกผมจากความโปรดปรานและพระพรของพระเจ้าได้ หลักการนี้โซได้ผลครั้งแล้วครั้งเล่าในชีวิตและพันธกิจของผม อับรามได้เรียนรู้หนทางอันใหญ่ยิ่งนี้หลังจากที่โลหละจากเขา และพระเจ้าก็ได้รื้อฟื้นพันธสัญญาของพระองค์ต่ออับราม

เมื่อโลหจากอับรามไปแล้ว พระเจ้าตรัสแก่อับรามว่า “เจ้าจงเงยหน้าแลดูสถานที่ ตั้งแต่เจ้าอยู่นี้ไปทางทิศเหนือ ทิศใต้ ทิศตะวันออก ทิศตะวันตก ดินแดนทั้งหมดที่เจ้าแลเห็นนี้เราจะยกให้เจ้าและพงศ์พันธุ์ของเจ้าต่อไปเป็นนิรันดร์ เราจะกระทำให้เชื้อสายของเจ้ามากเหมือนผงคลีดิน ผู้ใดนับผงคลีดินได้ก็จะนับเชื้อสายของเจ้าได้ เจ้าจงลุกขึ้นเดินเที่ยวไปตลอดดินแดนนี้ให้ทั่วทั้งด้าน ยาวด้านกว้างเถิดด้วยว่าเราจะยกดินแดนนี้ให้เจ้า”ปฐมกาล 13:14

คุณมีพื้นที่ส่วนไหนในชีวิตยังไม่ยอมจำนนต่อพระเจ้าหรือไม่ มีส่วนไหนที่คุณยังไม่ไว้วางใจพระเจ้าหรือเปล่า ลองเรียนรู้และอยู่อย่างอับรามและตระหนักว่า “ถ้าเช่นนั้นเราจะว่าอย่างไร ถ้าพระเจ้าทรงอยู่ฝ่ายเรา ใครจะขัดขวางเรา” (โรม 8:31)

ถวายเกียรติแด่พระเจ้า

ถวายเกียรติแด่พระนามพระเจ้านับเป็นส่วนแรกของการอธิษฐานของพระเยซูที่สอนสาวก
ดังนั้นพลังขับเคลื่อนแรกเริ่มในชีวิตของเราคือถวายเกียรติแด่พระองค์ รับชมได้ที่นี้
<https://youtu.be/Zl6ro6ssXqw>